EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 11.11.2008
KOM(2008) 719 lõplik

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE JA EUROOPA PARLAMENDILE

Kuues aruanne vastavalt käibemaksu kogumist ja kontrollimenetlusi käsitleva määruse (EMÜ, Euratom) nr 1553/89 artiklile 12

{SEC(2008) 2759}

SISUKORD

1. KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE 3
1. 1. peatükk: Sissejuhatus ja kohaldamisala 4
1.1. Mis on artikli 12 kohane aruanne? 4
1.2. Millised on aruannetes esitatava teabe allikad? 4
1.3. Varasemad artikli 12 kohased aruanded 4
1.4. Aruande eesmärk 4
1.5. Käesoleva aruande ulatus 4
2. 2. peatükk: Soovituste järelmeetmed 5
2.1. Milleks pöörata tähelepanu varasematele soovitustele? 5
2.2. Teabe kogumine 5
2.3. Vastuste analüüsimine 5
2.4. Tulemused 6
2.5. Hindamine 6
3. 3. peatükk: Järeldused seminarist 6
3.1. Sissejuhatus 6
3.2. Käibemaksu puudujääk 7
3.3. Hindamine 7
4. 4. peatükk: Järeldused 9
4.1. Kontekst ja eesmärgid 9
4.2. Edukuse näitajad 9
4.3. Üldhinnang 9

1. KOMMENTEERITUD KOKKUVÕTE

Komisjon esitab eelarvepädevatele institutsioonidele iga kolme aasta järel aruande käibemaksu kogumise ja järelevalvemeetmete kohta liikmesriikides. Käesolev aruanne on järjekorras kuues. Varasemates aruannetes on kajastatud kõiki määruses nr 1553/89 nõutud valdkondi ja esitatud ettepanekuid peaaegu iga nimetatud valdkonna parandamiseks. Käesolev aruanne on veidi erinev. Selles heidetakse realistlik pilk eelmise viie aruandega saavutatule ja püütakse hinnata, kas aruandeprotsessi saab pidada tulemuslikuks.

Varasemates aruannetes toodi esile artikli 12 kohaste aruannete eesmärk. Ehkki eksisteerib väga üksikasjalik ja ühtne kord käibemaksupõhiste omavahendite (käibemaksubaasi) summa arvutamiseks, algab see protsess käibemaksu summast, mille liikmesriigid tegelikult koguvad. Omavahendite kontrollimisel teeb komisjon kindlaks liikmesriikide arvutuste täpsuse, kuid ei uuri käibemaksu haldamise, kontrollimise ja kogumise korda liikmesriigis. Aruandes sisalduv teave on kogutud liikmesriikidelt, enamasti küsimustiku abil. Käibemaksu kogumise korraldus ja menetlused võivad olla liikmesriikides väga erinevad – kõnealuses valdkonnas ei ole ainuõiget meetodit, ammugi kõigile sobivaid lahendusi.

Komisjon on seisukohal, et artikli 12 kohased aruanded peaksid kutsuma esile muutusi. Muutuste saavutamisele võiks kaasa aidata arutelu innustamine Euroopa Parlamendis ja nõukogus või liikmesriikidele suunatud soovituste tegemine aruannetes. Käesolevas aruandes esitatakse kokkuvõte tähelepanekutest, mis on tehtud aruandlusprotsessi edukuse kohta nimetatud kahe kriteeriumi alusel.

Tulemused ei ole julgustavad. Ükski varasematest aruannetest ei kutsunud esile nähtavaid reaktsioone Euroopa Parlamendilt ega nõukogult, rääkimata arutelust. Kõiki liikmesriike hõlmav uuring, milles küsiti, milliseid meetmeid nad on võtnud artikli 12 kohaste aruannete alusel, ei andnud ulatuslikke ega veenvaid tõendeid konkreetsete muutuste kohta.

Eelarvepädevate institutsioonide poolse reaktsiooni puudumine tekitab küsimuse, kas aruandel on mingi otstarve peale määruses kehtestatud kohustuse täitmise. Komisjonil on palju muidki võimalusi käibemaksu kogumist täiustada ja vähendada käibemaksupettusi. Sellegipoolest peab komisjon oluliseks jätkata käibemaksu kontrollimise, kogumise ja juhtimise alast arutelu kõigil vajalikel tasemetel. Seetõttu kasutab komisjon artikli 12 kohaseid aruandeid ka edaspidi, et anda hoogu küsimuste käsitlemisele ning muutustele liikmesriikides, pakkudes selleks platvormi liikmesriikide ning liikmesriikide ja komisjoni vahelisteks aruteludeks, mõttevahetuseks ja käibemaksualaste kogemuste ühendamiseks.

1. 1. PEATÜKK: SISSEJUHATUS JA KOHALDAMISALA

1.1. Mis on artikli 12 kohane aruanne?

Määruse nr 1553/89[1] artiklis 12 nõutakse, et komisjon esitaks iga kolme aasta järel eelarvepädevatele institutsioonidele (Euroopa Parlamendile ja nõukogule) aruande menetlustest, mida liikmesriigid kohaldavad isikute maksukohustuslasteks registreerimisel ning käibemaksu määramisel ja kogumisel, samuti käibemaksu puudutavate kontrollsüsteemide üksikasjadest ja tulemustest. Aruandes tuleb samuti kaalutleda, kas on võimalik teha parandusi, et muuta neid menetlusi tõhusamaks.

1.2. Millised on aruannetes esitatava teabe allikad?

Aruandes sisalduv teave kogutakse liikmesriikidelt. Tavapärane kogumismeetod seisneb küsimustike koostamises ja väljasaatmises, milles keskendutakse konkreetsetele valdkondadele liikmesriikide käibemaksu haldamise ja kogumise korras. Aruanne saadakse liikmesriikide vastuste kõrvutamise tulemusena. Viienda aruande puhul (avaldati 2005. aasta alguses) täiendasid seda lähenemist kontrollkäigud kõikidesse liikmesriikidesse küsimustiku vastuste selgitamiseks ja lisateabe saamiseks. Käesolev aruanne tugineb peale küsimustiku vastuste ka 2006. aastal komisjoni korraldatud kõiki liikmesriike hõlmanud seminari[2] leidudele.

1.3. Varasemad artikli 12 kohased aruanded

Käesolev aruanne on järjekorras kuues.[3] Eelnenud aruannetes on kajastatud kõiki määrustes nõutud valdkondi ja esitatud ettepanekuid peaaegu iga nimetatud valdkonna kohta.

1.4. Aruande eesmärk

Kuna kõnealuse määruse artiklist 3 selgub, et käibemaksu-omavahendite baas tuleneb liikmesriigis asjaomasel aastal tegelikult laekunud käibemaksu netotulu kogusummast, võib küsida, mis on sellise aruande eesmärk? Kui nõukogu kiitis heaks asjaomased sätted, pidas ta silmas, et aruandekord aitaks kaasa pettusevastase võitluse tugevdamisele. Komisjonile on aruanne liikmesriikide käibemaksuhalduse tõhususe ja tulemuslikkuse kommenteerimise vahendiks, mis peaks aitama kutsuda esile muutusi. Aruanded aitavad ka vahetada parimaid tavasid ja peegeldavad põhimõtet, et kõiki liikmesriike tuleb ühenduse eelarvesse panuse andmisel kohelda võrdselt.

1.5. Käesoleva aruande ulatus

Käesolev aruanne hõlmab aastaid 2003–2006 ning tal on kaks peamist eesmärki. Esimene eesmärk on realistlikult kaaluda, mida on saavutatud tänu viie eelnenud aruande tulemusena tehtud ettepanekutele. Teine eesmärk on võtta arvesse 2006. aastal, aasta pärast viienda aruande avaldamist korraldatud seminari tulemusi. Seminar näitas, et erinevad maksuametid olid väga erinevalt tõlgendanud peamisi küsimusi, millega käibemaksuvaldkonna soovitused seondusid: maksude vabatahtlikku tasumist ning hindamise kasutamist ja tähtsust. Käesolevas

---

1 Nõukogu määrus (EMÜ, Euratom) nr 1553/89, 29. mai 1989, käibemaksust laekuvate omavahendite kogumise kindla ühtse korra kohta (EÜT L 155, 7.6.1989).

2 Seminar toimus 11.–13. oktoobril 2006 Tallinnas ühenduse maksuametite ja maksuametnike halduskoostöö programmi „Fiscalis 2007” raames.

3 Viies aruanne: KOM(2004) 0855 (lõplik) + lisa SEK(2004) 1721.
Neljas aruanne: KOM(2000) 0028 (lõplik).
Kolmas aruanne: KOM(1998) 0490 (lõplik).
Teine aruanne: KOM(1995) 354 (lõplik).
Esimene aruanne: KOM(1992) 280 (lõplik).

aruandes on kasutatud võimalust esitada ühtlasi Tallinna seminari järeldused maksude vabatahtliku tasumise ja hindamise kohta.

2. 2. PEATÜKK: SOOVITUSTE JÄRELMEETMED

2.1. Milleks pöörata tähelepanu varasematele soovitustele?

Nagu sissejuhatuses selgitati, on käesolev aruanne, mille komisjon on liikmesriikide esitatud andmete põhjal koostanud, järjekorras kuues. Eelnenud eelarvepädevatele institutsioonidele esitatud artikli 12 kohased aruanded ei kutsunud esile ühtegi arutelu. Selline reaktsiooni puudumine tekitab küsimusi aruandluse tulemuslikkusest. Võimalik, et liikmesriigid kasutasid siiski ise nende aruannete järeldusi oma halduskorra parandusmeetmete alusena. Pärast viienda aruande avaldamist korraldas komisjon seminari uurimaks, kas see on nii. Kuigi osalenud liikmesriigid tunnistasid seminari edukaks ja see andis neile kindlasti kasuliku võimaluse omavahel suhelda, vahetada parimaid tavasid ja selgitada üksteisele oma algatusi, ei sobinud seminar kokkuvõttes kõige paremini selleks, et kaardistada soovituste rakendamisel tehtud edusamme. Osalt võis selle põhjuseks olla seminari ajastus (üsna pea pärast liidu suurenemist kümne uue liikme võrra) seega pärines umbes kolmandik osalejaid vaid kaks aastat liikmeks olnud riikidest, kellel oli väga vähe aega soovitustele reageerida.

Soovitused andsid seminarile ülesehituse ja mõjutasid selle sisu. Samal ajal ei saadud vastust kahele olulisele küsimusele, sest ei selgitatud süstemaatiliselt välja, millist edu on liikmesriigiti saavutatud soovituse rakendamiseks vajalike meetmete võtmisel, või kas selliseid meetmeid kavatsetakse üldse võtta. Kasutades järgmise aruande puhul taas küsimustikku, saab tugineda seminari aruteludele, mille tulemusena kõikidele liikmesriikidele meenutati või tutvustati kõnealuseid soovitusi. See annaks komisjonile tõendeid, mille abil realistlikult hinnata, mil määral soovitused on olukorda parandanud, ja teha seeläbi kindlaks, kuivõrd aruanded aitavad kaasa muutustele.

2.2. Teabe kogumine

Küsimustik, mille abil koguti teavet aruande jaoks, koostati kõigis varasemates aruannetes tehtud soovituste alusel. Selles, algselt seminari jaoks koostatud valikus oli 11 punkti. Mõned neist olid konkreetsed, teised abstraktsemad. Täieliku loetelu leiate käesoleva aruande lisast, kuid esmajärjekorras käsitleti järgmisi valdkondi: parandada maksude vabatahtlikku tasumist koos sissenõudmise ja täideviimisega; infotehnoloogia kasutamine; tagasiside ja muud hindamisviisid; registrite ja teabevoogude täiustamine.

Küsimustikus paluti liikmesriikidel:

- kirjeldada arengut, mis on toimunud kõigi 11 soovitusega pärast 2003. aasta algust;
- teatada, kas on hinnatud nimetatud arengu mõju;
- selgitada vajadusel, miks ei ole võetud meetmeid;
- kirjeldada, milliseid alternatiivseid meetmeid nad on võtnud võimalike puuduste kõrvaldamiseks soovituste valdkondades ja millised on olnud nende tulemused.

2.3. Vastuste analüüsimine

Kõik liimesriigid vastasid küsimustikule. Nende vastuseid võrreldi, samuti analüüsiti iga soovituse puhul, kas on võetud meetmeid, kas nende edukust on hinnatud ja, kui see oli asjakohane, siis mis takistas meetmete võtmist. Kuna liikmesriigid ei olnud oma vastustes alati konkreetsed, oli analüüsimine keeruline. Enamik liikmesriike kirjeldasid vastustes

süsteemi, mida nad soovitusega seotud valdkonnas kasutavad, kuid andsid palju harvemini ajalist teavet ega seostanud peaaegu kunagi ühtki uuendust konkreetse soovitusega.

Vastuseid küsimusele, kas konkreetset meedet on hinnatud, oli veelgi raskem analüüsida. Enamik liikmesriike vastas üldsõnaliselt. Selgitusi selle kohta, miks ei võetud soovituslikke ega alternatiivseid meetmeid (kaks viimast küsimust), esitati harva.

2.4. Tulemused

Aruandele on lisatud tabel kõigi 11 soovitusega, liikmesriikide vastuste lühikirjeldusega ja soovituste rakendamisel saavutatud edusammude lühihinnanguga.

Üldiselt saavutatud tulemused paistavad esmapilgul positiivsed. Peaaegu kõik liikmesriigid teatasid teatavatest meetmetest soovitustes nimetatud valdkondades. Ometi oli mõningaid erandeid, nagu käibemaksu kontrollikavade kasutamine ja tsentraliseeritud riskihindamise tähtsus. Mõlemas nimetatud valdkonnas erinesid olulise osa liikmesriikide vaated soovitustest. Näiteks oli rühm liikmesriike veendunud, et käibemaksu kontrollikavad ei peaks olema eraldiseisvad, vaid muude maksude kontrollikavade osa. See paistab usutava vastusena ühele varasemale artikli 12 kohasele aruandele, kus arutati eeliseid, mida tooks kaasa käibemaksu kui eraldi valdkonna kadumine ja muutumine osaks ühtse suure maksukogumisasutuse tööst. Samuti uskus mõni liikmesriik kindlalt, et eelistatum on kohalik riskihindamine, ehkki kesktasandit peaks olukorraga kursis hoidma. Kolmas valdkond, kus paistis vähe tegevust, oli konkreetsete ametnike töö tulemuslikkuse hindamine. Siin kirjeldas enamus liikmesriike inimressursi haldamiseks ja karjääri kavandamiseks kasutatavat hindamisprotsessi. Vaid üks liikmesriik kirjeldas põhjalikumalt oma käibemaksu kontrollimeetmete tulemuslikkuse hindamist.

Selgus, et vähesed liikmesriigid olid kirjeldanud oma tegevust alates 2003. aastast (siin ei peeta silmas pärast seda ühinenud liikmesriike). Selle asemel märkisid mõned „vanad” liikmesriigid, et vastavad meetmed võeti või eesmärgid saavutati enne artikli 12 kohaste soovituste tegemist.

Kui jõuti selliste küsimusteni nagu sündmuste või võetud meetmete mõju hindamise tulemused, tegevusetuse põhjused ja eelistatud alternatiivsete meetmete kommenteerimine, leidus ainult mõni üksik tõelisel selge vastus.

2.5. Hindamine

Hindamise eesmärk oli teha kindlaks, kas artikli 12 kohastes aruannetes tehtud soovitused on aidanud kaasa muutustele. Selle kohta leiti aga vähe tõendeid. Tulemused kinnitasid siiski, et soovitused olid üldiselt kooskõlas liikmesriikide algatustega soovituste esitamise ajal või enne seda. Ometi oli raske leida mingeid tõendeid, mis oleks seostanud liikmesriikide meetmed konkreetselt aruande soovitustega.

Järgmiseks pöörati tähelepanu liikmesriikide algatuste edukuse hindamise tulemustele, millest liikmesriigid olid teatanud. See on oluline artikli 12 kohase aruandlusprotsessi mõju ja tähtsuse näitaja, kuna nimetatud aspektile pandi rõhku küsimustikus ja 2006. aasta seminaril. Hindamise selle osa tulemus valmistas pettumust, sest peaaegu ükski liikmesriik ei osutanud hindamistegevusele ega toimuvatele mõõtmistele ja järelevalvele.

3. 3. PEATÜKK: JÄRELDUSED SEMINARIST

3.1. Sissejuhatus

Seminar oli üles ehitatud riiklike asutuste ja väliseekspertide ettekannetele, õpikodadele ja paneelarutelule.

Seminar oli suunatud pigem osalenud riikide strateegilise tasandi ametnikele kui käibemaksupõhiste omavahenditega töötavatele ametnikele. Sihtpublikuks olid need, kes määravad käibemaksukontrolli üldise suuna, kujundavad kontrollipoliitikat ning tegelevad käibemaksu kontrolli, sissenõudmise ja kogumisega.

See komisjoni korraldatud seminar oli teretulnud võimalus arutada artikli 12 kohase aruande teemasid, vahetada mõtteid ja kogemusi. Osalejariigid, sõltumata nende ühinemisajast, hindasid seda komisjoni algatust kõrgelt.

Seminaril ei keskendutud ainult varasemate soovituste järelmeetmetele, vaid ka käibemaksu puudujäägi kvalitatiivseid aspekte seoses maksude vabatahtliku tasumisega ning hindamistsükli rolli tänapäeva halduses.

3.2. Käibemaksu puudujääk

Käibemaksu puudujääk on vahe eeldatud ja tegelikult laekunud käibemaksutulu vahel. Puudujääk tekib suurel määral pettustest, maksujõuetusest, maksudest kõrvalehoidumisest või maksude vältimisest saamata jääva tulu tagajärjel. Kitsast vaatenurgast võib see tunduda käibemaksupõhiste omavahendite seminari jaoks üllatav teema, sest käibemaksupõhiste omavahendite arvutamiskord ei arvesta tahtlikult käibemaksu puudujääki. Käibemaksubaasi arvutamise lähtepunktiks on tegelikult laekunud tulu, mitte summa, mis oleks pidanud laekuma.[4] Sellegipoolest on maksude vabatahtliku tasumise parandusmeetmete väljatöötamine, mis võib hõlmata klienditeeninduse ja maksude laekumiseelduste küsimusi, ja käibemaksu puudujäägi mitte ainult kvantitatiivse, vaid ka kvalitatiivse mõõtmise protsess omavahel selgelt seotud.

Seminaril selgus, et liikmesriikide arusaamad käibemaksu puudujäägi suuruse hindamise kasulikkusest lähevad lahku. Oli ka mitu erinevat lähenemisviisi prognoosimisele, kusjuures mõni neist asetas suurima rõhu puudujäägi kvantitatiivsele mõõtmisele ja vajadusele standarditud arvutusmeetodi järele. Isegi kui puudujäägi suurus on teada, ei ole liikmesriigil sellest veel kuigi palju kasu. Ainult puudujäägi suuruse teadmine olukorda ei paranda.

Seetõttu on makse mittetasuvate ettevõtjate arvu vähendamiseks hädavajalik käibemaksu puudujäägi kvalitatiivne analüüs, mis tuvastaks käibemaksu puudujääki tekitavad ettevõtjad. Iga puudujääki tekitava ettevõtjate segmendi üksikasju tuleb uurida ning need tuleb kindlaks teha, seejärel tuleb töötada välja sobivad maksude tasumise tagamise meetodid, mis ulatuvad maksude vabatahtliku tasumise sihtmeetmetest kriminaalvastutusele võtmiseni, ja neid meetmeid kohaldada.

Nagu käesolev lühikokkuvõte näitab, tegeleti selle küsimusega seminaril põhjalikult, kuid konsensust ei saavutatud: sidusrühmad, kes küll kõik tunnistasid kirjeldatud idee olulisust, ei leidnud ühtki parandusmeedet, millega kõik oleksid nõustunud.

3.3. Hindamine

Komisjon rõhutas oma viiendas artikli 12 kohases aruandes, kui tähtis on, et liikmesriigid hindaksid nõuetekohaselt oma käibemaksu sissenõudmismeetmete toimimist, sest märgati, et hindamisele ei pööratud kõigi liikmesriikide maksuametites piisavat tähelepanu.

Hindamise tähtsus on suurenenud halduse ja muude ülesannete detsentraliseerimise tõttu, samuti tõhususele, tulemuslikkusele ja teenuse kvaliteedile pööratava suurema tähelepanu

---

[4] – v.a mitmesugused nõutavad kohandused ja kompensatsioonid, sest käibemaksuseadus annab liikmesriikidele teatava valikuvabaduse ja käibemaksubaas arvutatakse, nagu oleks õigusaktid täielikult ühtlustatud.

tõttu. Seda tendentsi rõhutavad veelgi eelarvekärped või aktiivsem kontroll eraldatud vahendite kulutamise üle.

Nõuetekohase hindamise käigus tuleks vaadelda olukorda enne ja pärast asjakohaste meetmete võtmist ning kasutada näitajaid, mis võimaldaksid jälgida edusamme ajavahemike lõikes.

Seminarist selgus, et paljude liikmesriikide jaoks ei olnud järelevalve ja hindamise erinevus päris selge. Komisjon on seisukohal, et mõlemad on vajalikud töötulemuste parandamiseks ja tagamaks, et õigeid meetmeid võetaks õigesti. Kuid oli ilmne, et liikmesriigid ei omistanud oma käibemaksu kontrollipoliitika ja -strateegia väljatöötamisel hindamismeetoditele sama suurt tähtsust.

4. 4. PEATÜKK: JÄRELDUSED

4.1. Kontekst ja eesmärgid

Käibemaksust tulenevate omavahendite kogumise korda käsitlevas määruses nr 1553/89 nõutakse, et komisjon esitaks eelarvepädevatele institutsioonidele iga kolme aasta järel aruande. Aruanded koostatakse liikmesriikide esitatud teabest. Määruse sätted näevad ette, et aruandlusprotsess keskendub liikmesriikide maksukohuslaste registreerimise, käibemaksu arvutamise ja sissenõudmise korrale ning nende järelevalve- ja kontrollisüsteemidele.

On oluline tähele panna, et ehkki on kehtestatud ühtne kord (käibemaksu baasi) summa arvutamiseks, millest tuleneb komisjonile antav summa, on liikmesriikidel palju suurem vabadus[5] registreerimispiirangute ja -protsesside, maksumäärade ja kontrollikorra puhul. Kõnealuses valdkonnas ei ole ainuõigeid vastuseid ja tõenäoliselt ka kõigile sobivaid lahendusi.

Tunnistades neid piiranguid, on komisjon sellegipoolest teinud oma varasemates aruannetes mitmesuguseid soovitusi liikmesriikide töömeetodite täiustamise tagamiseks. Käesolevas konkreetses aruandes on uuritud küsimust, kas varasemate aruannete ja neis esitatud ettepanekute hindamine on toonud kaasa muutusi.

4.2. Edukuse näitajad

On leitud kaks võimalikku näitajat, mida saaks kasutada aruannete edukuse mõõtmiseks. Kõige positiivsem näitaja oleks see, kui aruanded käivitaksid eelarvepädevates institutsioonides arutelu, mis tooks kaasa käibemaksu haldamise ja sissenõudmise korra täiustamise. Selle kohta ei ole aga leitud tõendeid.

Ka liikmesriikidelt paluti tagasisidet selle kohta, milliseid meetmeid nad on soovituste põhjal võtnud. Komisjon alustas pärast viimase aruande avaldamist 2005. aastal ettevalmistusi käesoleva aruande jaoks, korraldades seminari, kuhu olid kutsutud kõik liikmesriigid, et arutada laiemaid küsimusi, mis olid tekkinud varasemate soovituste tulemusena. Loodeti, et see innustab liikmesriike analüüsima ja hindama, mil määral nad on soovitatud meetmeid rakendanud või miks või milliseid alternatiivseid meetmeid nad on vastasel korral võtnud. Nende meetmete tulemuslikkusest saaks aru anda käesoleva aruande küsimustikus.

Nagu näitavad 2. peatükis ja lisas kirjeldatud tulemused, annab eelmises viies aruandes tehtud ettepanekute tulemusena saavutatu realistlik ja range hindamine vähe põhjust pidada olukorda positiivseks. Leiab küll kinnitust, et enamik soovitusi olid asjakohased, sest liikmesriigid on enne või pärast soovituste esitamist võtnud meetmeid samalaadsetel teemadel, kuid mitte see, et soovitused oleksid ise meetmeid ajendanud.

4.3. Üldhinnang

Võttes arvesse käibemaksupõhiste omavahendite kogumise korraldust, tekib küsimus, mis on artikli 12 kohaste aruannete koostamise otstarve. Võiks väita, et aruannetest oleks tõesti kasu, kui nad tooksid kaasa muutusi. Märkimist väärib ka liikmesriikide seisukoht, et aruanded võiksid aidata kaasa võitlusele käibemaksupettustega.

Käesolev aruanne kirjeldab katset mõõta, milline on olnud aruannete roll kasulike muutuste või paranduste esilekutsumisel liikmesriikide käibemaksu haldusmeetodites. Ühe näitajana

---

[5] Piirangute raames käibemaksudirektiivis (nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, 28. november 2006, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006)). Direktiivi on viimati muudetud nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/8/EÜ (ELT L 44, 20.2.2008, lk 11).

vaadeldi, kas minevikus avaldatud artikli 12 kohased aruanded on stimuleerinud arutelu Euroopa Parlamendis või nõukogus. Kuna aruanded ei ole kutsunud Euroopa Parlamendilt ega nõukogult esile ühtegi reaktsiooni, ei saa selles valdkonnas rääkida edust. Liikmesriikidelt paluti ka teatavat artikli 12 kohaste aruannete tulemusena võetud meetmete kohta. Ehkki nad andsid mõningast positiivset tagasisidet, on raske osutada ühelegi konkreetsele meetmele, mida vaieldamatult ei oleks võetud, kui ei oleks esitatud artikli 12 kohast aruannet. Seetõttu kavatseb komisjon algatada omavahendite nõuandekomitees asjaomaste osalistega liikmesriikidest arutelu määruse 1553/89 artikli 12 raames käsitletavatel teemadel, kaasa arvatud käesolevast aruandest teha võidavate järelduste üle.